

Ved administrativ behandling af skattestraffesager er det ikke længere Ligningsrådet, der skal skønne over, om den forskyldte straf er højere end bøde, men den, som skatteministeren bemyndiger dertil (§ 86).

ad kapitel 16.

Adgangen til forsvarerbistand er udvidet til også at omfatte straffesager efter lov om arbejdsmarkedsbidrag (§ 93).

4. Administrative og provenumæssige virkninger

Lovforslaget er som nævnt en sammenskrivning af gældende love og bestemmelser.

I forbindelse med sammenskrivningen er der foretaget justeringer af regelsættet. Herunder er der foretaget enkelte afkortninger af klageveje og skabt mulighed for yderligere decentralisering. Skattekontrollovens § 7A om indberetningspligt i forbindelse med byggearbejder er foreslået ophævet, mens indberetningspligten i øvrigt er foreslået udvidet på enkelte områder.

Overførslen af skattekontrol med finansielle aktiver i udlandet fra industriministerens område til skatteministerens område indebærer, at en begrænset administrationsopgave overføres til skatteministerens område.

Indførelsen af et system til kontrol med finansielle kontrakter og med lavtforrentede obligationer skønnes at medfører merudgifter på:

Systemudvikling	2,4 mio. kr.
Information	0,1 mio. kr.
Årlig drift	0,2 mio. kr.

Herudover skønnes lovforslaget ikke at medføre merudgifter.

Lovforslaget som helhed må i øvrigt forventes at være administrativt neutralt, eventuelt indebærer det en mindre administrativ lettelse.

Lovforslaget har ikke nævneværdige provenumæssige konsekvenser.

5. Ikrafttræden og overgangsspørgsmål

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. april 1990, samtidig med den nye skattestyrelseslov, som foreslås ændret ved dette lovforslag.

Det foreslås, at lovforslaget først får virkning fra den 1. august 1990, for at skabe ro om selvangivelsesproceduren vedrørende indkomståret 1989, idet mange af lovforslagets bestemmelser vedrører selvangivelsesproceduren. Skatteministerens bemyndigelse efter § 59 til at fastsætte regler for kontrollen med finansielle aktiver m.v. i udlandet er dog tillagt virkning fra den 1. april 1990.

For så vidt angår reglerne om *indberetningspligt* foreslås det, at de udvidelser, som indføres med dette

lovforslag, først får virkning for indberetninger vedrørende kalenderåret 1991, dvs. for de indberetninger, der som hovedregel foretages i januar 1992.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1, nr. 1-6

Bestemmelserne er redaktionelle.

Til § 1, nr. 7

Kapitel 4

Til § 25

Efter bestemmelsen kan Ligningsrådet give bindende forhåndsbesked om skatte- og afgiftsspørgsmål.

For at skabe en hurtigere og mindre ressourcetrævende administration af dette regelsæt foreslås, at Ligningsrådet for visse sagstyper skal kunne henlægge denne kompetence til den centrale told- og skatteforvaltning. Der vil i disse tilfælde ikke være klageadgang til Ligningsrådet, jf. § 27.

De forespørgsler, hvis besvarelse forventes at blive henlagt til den centrale told- og skatteforvaltning, er forespørgsler, hvis besvarelse i overvejende grad er baseret på en vurdering af de faktiske omstændigheder, således at svaret har mindre almen interesse, f.eks. spørgsmål om beskatning ud fra et nærings-synspunkt. De forespørgsler, hvis besvarelse forventes at blive givet af Ligningsrådet, er spørgsmål vedrørende nye retstilstande og andre spørgsmål, hvis besvarelse har almen interesse.

Alene skriftlige spørgsmål besvares med bindende virkning.

Det foreslås som en serviceforanstaltning, at der kan indhentes bindende forhåndsbesked om alle spørgsmål, der efter deres art kan indbringes for Landsskatteretten. Dette indebærer en mindre udvidelse af adgangen til at indhente bindende forhåndsbesked i forhold til gældende ret. Udvidelsen omfatter bl.a. spørgsmål om realrenteafgift og om værdiansættelse af visse aktiver.

Ifølge bestemmelsen skal der være tale om spørgsmål, der findes at have væsentlig betydning for spørgeren. Afgørelsen heraf tilkommer Ligningsrådet eller den centrale told- og skatteforvaltning, hvis kompetencen er henlagt til denne.

Afgørende for, om spørgsmålets afklaring har væsentlig betydning, vil normalt være dets økonomiske aspekt. Bestemmelsen indeholder imidlertid mulighed for, at også spørgsmål, der isoleret betraget er af mindre økonomisk betydning for spørgeren, kan besvares. Der er herved bl.a. tænkt på situationer, hvor dispositionen i tilfælde af et gunstigt svar må forventes